

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein Oikeus (Soome) 25. juunil 2019 — Syttäjä ja Tulli**(kohtuasi C-486/19)**

(2019/C 295/12)

*Kohtumenetluse keel: soome***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Korkein Oikeus

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitajad:* A ja B*Vastustajad:* Syttäjä ja Tulli**Eelotsuse küsimused**

1. Kas liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et see ei luba maksukohustuslasest ettevõtja nimel tegutsevat füüsilist isikut, kes on jätnud täitmata jäätisetoodelt sisse nõutava aktsiisi tasumisega seotud kohustused, kõnealuse rikkumise eest kriminaalkorras karistada, kui maksuvabastust, mida on antud samalaadseid tooteid puudutava tegevusega tegelevatele teistele ettevõtjatele, tuleks pidada riigiabiks ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: Kas selline jäätisetoodelt sisse nõutavat aktsiisi reguleeriv riigisisene maksusüsteem, nagu kehtis süüteo toimepanemise ajal, vastas valikulisuse kriteeriumile, mis on ETL artikli 107 lõikes 1 viidatud riigiabi iseloomustav tunnus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 1. juulil 2019 — Puls 4 TV GmbH & Co. KG versus YouTube LLC ja Google Austria GmbH**(kohtuasi C-500/19)**

(2019/C 295/13)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Vastustajad kassatsioonimenetluses: YouTube LLC, Google Austria GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2000/31/EÜ⁽¹⁾ artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et interneti videoplatvormi käitaja kui veebimajutusteenuse osutaja tegutseb aktiivselt, mille tõttu ei kohaldata tema suhtes vastutuse piiranguid, seeläbi, et lisaks võõrale sisule salvestusruumi pakkumisele osutab või pakub ta kasutajatele järgmisi lisateenuseid:
  - soovitusel videote kuvamiseks teemade kaupa;
  - külastajate poolt pealkirja ja sisu järgi teostatavate otsingute hõlbustamine elektroonilise sisukorra abil, kusjuures kasutaja saab sisestada pealkirja või sisu andmed;
  - pakutavate teenuste kasutamise online-tugi („abi“);
  - kasutaja nõusolekul tema üles laetud video varustamine reklaamiga (siiski mitte platvormi käitaja enda reklaamiga) vastavalt kasutaja valitud sihtrühmale?
2. Kas riigisiseses õigusnormid, mille kohaselt kehtib rikkumisest hoidumise kohustus veebimajutusteenuse osutaja (vahendaja) suhtes, kes aitab aktiivselt tegutsedes kaasa oma kasutajate õigusrikkumistele, ainult tingimusel, et kaasaaitaja on aidanud kasutaja õigusrikkumisele kaasa teadlikult, on kooskõlas direktiivi 2004/48/EÜ⁽²⁾ artikli 11 esimese lausega, või tuleb nimetatud sätet tõlgendada nii, et liikmesriigid ei või seada olukorras, kus õiguste omajad esitavad kaasaaitajate vastu rikkumisest hoidumise nõudeid, tingimuseks, et need on kasutaja õigusrikkumisele teadlikult kaasa aidanud?
3. Kas direktiivi 2000/31 artikleid 12–14, mis käsitlevad vahendaja vastutust, tuleb pidada horisontaalseteks vastutuse piiranguteks, millele iga neutraalses rollis tegutsev vahendaja saab tugineda ka siis, kui autoriõiguse mõttes tuleb tema tegevust käsitada üldsusele edastamisena?
4. Kas direktiivi 2000/31 artikli 14 lõiget 3 (samuti artikli 12 lõiget 3 ja artikli 13 lõiget 2), direktiivi 2001/29/EÜ⁽³⁾ artikli 8 lõiget 3 ning direktiivi 2004/48/EÜ artikli 11 kolmandat lauset tuleb tõlgendada nii, et neutraalses rollis tegutsev veebimajutusteenuse osutaja saab tugineda vastutuse piirangutele vastavalt direktiivi 2000/31 artikli 14 lõikele 1 ka olukorras, kus tema vastu on esitatud rikkumisest hoidumise nõue, mistõttu võib ka rikkumisest hoiduma kohustavat kohtulikku tõkendit tema suhtes kohaldada ainult siis, kui ta on tegelikult teadlik ebaseaduslikust tegevusest või teabest, või võib rikkumisest hoiduma kohustavat kohtulikku tõkendit kohaldada juba siis, kui veebimajutusteenuse osutaja ei kõrvalda pärast konkreetse ettekirjutuse saamist viivitamata ebaseaduslikku sisu ega tõkesta sellele juurdepääsu ning õigusrikkumine leiab kohtumenetluses kinnitust?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).